DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU OLKUSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 4·50 K. Nr. 6. Olkusz, dnia 14. sierpnia 1918.

69.

Dz. rozp. cz. XIII.

Obwieszczenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 15. czerwca 1918

dotyczące ponownego ogłoszenia przepisów o doraźnem postępowaniu.

Rozporządzeniami c. i k. Naczelnej Komendy armii, Op. Nr. 32183 z 16. marca 1915 r. i Q. Nr 37906 z 13. marca 1917 r. podporządkowano w myśl § 481 u. 2 w pr. k. wszystkich mieszkańców terytoryów Królestwa Polskiego i obsadzonych przez c. i k. wojska oraz ich sprzymierzeńców prawu doraźnemu na wypadek popełnienia następujących zbrodni, jako to:

1) zbrodni nieuprawnionego werbunku (§§ 306 i 307 w. u. k.);

2) zbrodni nakłaniania i pomagania do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku pełnienia służby wojskowej i udzielania pomocy zbiegłym żołnierzom (§§ 314, 316 i 318 w. u. k.);

3) zbrodni szpiegostwa (§ 321 w. u. k.) i innych czynów skierowanych przeciwko sile zbrojnej państwa (§ 327 w. u. k.);

4) zbrodni zdrady głównej (§ 334 w. u. k.);

5) zbrodni obrazy Majestatu (§ 339 w. u. k.);

6) zbrodni zakłócenia spokoju publicznego (§ 341 w. u. k.);

7) zbrodni rozruchu (§ 349 w. u. k.);

8) zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności (§ 362 w. u. k. we wszystkich trzech wypadkach);

9) zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe czyny lub opuszczenia, popełnione na kolejach żelaznych wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych (§ 364 w. u. k.);

10) zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie i stawianie przeszkód na rządowych telegrafach (telefonach) (§ 366 w. u. k.);

11) zbrodni morderstwa (§§ 413 i 414 w. u. k.), zabójstwa (§§ 419 do 421 w. u. k.), podpalenia (§§ 448 do 453 w. u. k.) i zbrodni rabunku (§§ 483, 490, 491 w. u. k.);

12) zbrodni kradzieży (§ 457—465 a, 466 i 467 w. u. k.) i sprzeniewierzenia (§ 472 w. u. k.) jeśli suma jednorazowo lub na kilka zawody skradzionych lub sprzeniewierzonych rzeczy kwotę 1000 (tysiąca) koron przewyższa, zbrodni sprzeniewierzenia (§ 474 w. u. k.) i oszustwa (§§ 502—506 w. u. k.) jeśli wartość przedmiotów na jeden lub kilka zawodów sprzeniewierzonych, względnie wyłudzonych sumę 2000 (dwa tysiące) koron przenosi.

Przestrzega się przed popełnianiem tych zbrodni, ponieważ każdy, który się winnym staje jednej z powyższych zbrodni, będzie doraźnie sądzony i śmiercią karany.

Postanowienia ogólne.

1. Przepisy o postępowaniu doraźnem mają także pełne zastosowanie w myśl § 15 w. u. k. w wypadkach usiłowania, jakoteż wedle § 11 w. u. k. w razie współwiny lub uczestnictwa w zbrodniach postępowaniem doraźnem zagrożonych.

2. Przy tych wyżej wymienionych zbrodniach, które już w ustawie zagrożone są karą śmierci przez powieszenie, zapada również w postępowaniu doraźnem ta sama kara, przy innych zaś zbrodniach kara śmierci przez rozstrzelanie.

3. Osoby podlegające królewsko-polskiemu sądownictwu o tyle tylko podpadają postępowaniu doraźnemu, o ile w myśl § 8 rozporządzenia z 25. sierpnia 1917 r., Nr. 71 Dz. rozp., dochodzenie i ukaranie c. i k. sądom wojskowym zastrzeżone zostało.

Wyżej powołany § 8 opiewa:

C. i k. sądom wojskowym jest zastrzeżone dochodzenie i karanie:

1) wszelkich przestępstw popełnionych przez osoby należące do siły zbrojnej Monarchii austryacko-węgierskiej albo do jej orszaku tudzież przez jeńców; jeżeli w sprawie karnej obok takich osób uczestniczą obwinieni podlegający sądom cywilnym, może sąd wojskowy postępowanie przeciw nim sam przeprowadzić albo pozostawić je właściwemu sądowi cywilnemu;

2) zbrodni przeciw sile zbrojnej, t. j. nieuprawnionego werbunku, nakłaniania lub pomocy do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej, szpiegostwa i innych czynów skierowanych przeciw c. i k., przeciw polskiej lub też przeciw sile zbrojnej z niemi sprzymierzonej (§ 327 w. u. k.), dalej zbrodni zdrady głównej, obrazy majestatu i członków Domu Cesarskiego, zakłócenia spokoju publicznego, buntu lub rozruchu, wreszcie przestępstw wymienionych w rozporządzeniach Naczelnego Wodza armii z 15. września 1915 r., Nr. 39 Dz. rozp. i z 8. marca 1916 r., Nr. 51 Dz. rozp.;

3) tych przestępstw, które popełnione zostały na szkodę c. i k. lub polskiej albo z niemi sprzymierzonej armii, na szkodę osób należących do tych armii lub do ich orszaku, tudzież na szkodę c. i k. Zarządu wojskowego.

Jeżeli o ten sam czyn karygodny wdrożono postępowanie w c. i k. sądzie wojskowym i w sądzie polskim, ma tenże na żądanie sądu wojskowego postępowanie zastanowić i akty przesłać sądowi wojskowemu.

70.

Dz. rozp. cz. XII.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 20. czerwca 1918 dotyczące zużytkowania zbiorów rolnych.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stosownie do art. II. ust. 2, patentu o ustanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Polskiem z dnia 12. września 1917 r., Nr. 75 Dz. rozp., dla obszarów Polski pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, celem zabezpieczenia ważnych interesów wojennych, co następuje:

§ 1.

Płody rolne.

Płodami rolnymi w myśl tego rozporządzenia są wszelkie ziemiopłody produkowane w gospodarstwie rolnem, oraz wytwory i odpadki, uzyskane z ich przemiału lub jakiejkolwiek przeróbki.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może rozporządzić, aby każdy kto przechowuje płody rolne, zgłosił ten zapas podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli płody rolne należą do osoby trzeciej, należy w zgłoszeniu podać osobę uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób — jak producenci, kupcy, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego oznaczy w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda powiatowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy powiatowej — nawet jeśli obowiązek zgłaszania nie istnieje — udzielić organom Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2, co do przechowywanych przezeń płodów rolnych.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda powiatowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domu (re-

wizyę domową), czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielenia wyjaśnień (§ 3).

Jeśli zaniechano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą — ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Zapiski gospodarcze, próbne omłoty.

Celem stwierdzenia wydatności plonów można producenta zobowiązać do dokonania próbnych omłotów zboża lub próbnego kopania roślin okopowych.

Wielkie przedsiębiorstwa rolne można zobowiązać aby prowadziły zapiski co do wydatności plonów i zezwalały organom Zarządu wojskowego na wgląd w te zapiski.

§ 6.

Zakazy obrotu.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może:

a) zakazać sprzedawania płodów rolnych osobom, które nie zostały upoważnione do zakupna przez Zarząd wojskowy lub kupowania tychże od osób nie posiadających takiego upoważnienia;

b) przepisać ogólnie lub dla pewnych powiatów warunki, z zachowaniem których jedynie dozwolone jest kupno i sprzedaż lub każdy inny rodzaj obrotu płodów rolnych.

§ 7.

Zajęcie i kupno płodów rolnych.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może zarządzić ogólnie lub dla pewnych powiatów, że płody rolne — z wyjątkiem tych ilości, których producent sam potrzebuje dla wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych — mają być zajęte i dostarczone przez posiadacza na oznaczone miejsca odbioru.

Ilości płodów rolnych, które po pokryciu powyżej określonego zapotrzebowania mają być oddane, oznaczy Komenda powiatowa według ilości głów członków rodziny i służby, rozmiaru posiadłości lub ilości sztuk bydła. Przytem może być ilość przeznaczona w obrębie pewnego obszaru do oddania ustanowiona także wspólnie dla większej ilości producentów.

§ 8.

Omłot, odstawa, przechowanie.

Komenda powiatowa może:

a) oznaczyć terminy, do których zajęte płody rolne muszą być wymłócone i odstawione;

b) zarządzić młockę i odstawę zajętych płodów rolnych na koszt producenta, także przed upływem tych terminów;

c) wydać stosowne zarządzenia, by zajęte płody rolne były odpowiednio przechowane.

Przytem można użyć sił roboczych, maszyn i urządzeń gospodarczych innych producentów, zająć składy i wyznaczyć za to odszkodowania.

§ 9.

Ceny.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi osobnem rozporządzeniem ceny płodów rolnych (§ 1) jakoteż za ich przemiał, przeróbkę i transport do miejsca odbioru.

§ 10.

Uregulowanie zużycia.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może w drodze rozporządzenia:

a) zakazać zużycia płodów rolnych dla pewnych celów, lub też ograniczyć konsumcyę do pewnych ilości na osobę lub sztukę bydła i dzień;

b) uregulować zaopatrzenie ludności poszczególnych gmin w środki żywności w ten sposób, że pobór ich dozwolony jest tylko przez umyślnie w tym celu ustanowione organa (komitety spożywcze) lub przez zarządy gminy;

c) ograniczyć ruch młynów i przedsiębiorstw przemysłowych przerabiających płody rolne, ustanowić nad niemi nadzór lub zamknąć je.

§ 11.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu wydanego na jego podstawie będą o ile czynność ta nie podlega surowszej karze — karane przez Komendę powiatową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu może być nałożoną grzywna aż do oznaczonego najwyższego wymiaru.

§ 12.

Przepadek.

Obok kary (§ 11) można orzec też przepadek płodów rolnych, które stanowią przedmiot orzeczenia kar-

nego. Jeżeli towary już sprzedano, można orzec także przepadek ceny kupna.

Przepadek zatajonych zapasów (§§ 2, 3, 4) można orzec także wtedy, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może z cen uzyskanych za skonfiskowane płody lub z uznanych za przepadłe kwot pieniężnych przyznawać osobom, które wyróżniły się przy odkryciu karygodnego czynu wynagrodzenia co najwyżej w wysokości takiej uzyskanej ceny lub kwoty.

§ 13.

Ogłoszenie.

Oprócz obowiązującego ogłaszania ustaw, rozporządzeń i zarządzeń Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (rozporządzenie z dnia 1. stycznia 1917 r., Nr. 1 Dz. rozp.), będą przepisy, wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia ogłaszane w dziennikach urzędowych Komend powiatowych, w których wchodzą one w życie, ponadto podawane do ogólnej wiadomości przez umieszczenie w dziennikach, publiczne ogłaszanie i jeszcze w inny używany na miejscu sposób.

§ 14.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp., z dnia 21. lutego 1917 r. Nr. 28 Dz. rozp., z dnia 30. września 1917 r. Nr. 82 Dz. rozp. znosi się.

§§ 2, 3, 4 i 7 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp. nie stosują się do płodów rolnych.

§ 15.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

71.

Dz. rozp. cz. XIII.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 23. czerwca 1918 **dotyczące uregulowania obrotu sianem i słomą.**

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Siano i słoma.

Przez siano rozumieć należy w myśl tego rozporządzenia siano łąkowe i potraw (otawę), siano z koniczyny wszelkiego rodzaju, z lucerny, seradelli i esparcety, jak również i odpadki (wytrząski) z tych rodzajów siana, przez słomę zaś słomę pszenną, żytnią, jęczmienną, owsianą, z rzepaku, prosa i gryki (hreczki).

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent który przechowuje zapasy siana i słomy, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Terminy zgłaszania, sposób i miejsce w którem zgłoszenie ma nastąpić, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy siana i słomy z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje na paszę i ściółkę dla swego bydła lub prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy, zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość siana i słomy, którą każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w § 3-cim i ustanawia terminy, do których odstawa musi być dokonana.

Ilości wyznaczone do odstawy, odbierać będą legitymowani zastępcy organizacyi, którym powierzono skup i płacić gotówką przy odbiorze.

§ 5.

Ceny.

Dla zajętych zapasów ustanawia się następujące ceny odbioru;

18 koron za siano łąkowe, potraw i wytrząski;

21 koron za siano z koniczyny, lucerny, seradelli i esparcety;

12 koron za słomę żytnią okłotową (młóconą cepem);

9 koron za wszelkie inne rodzaje słomy.

Ceny rozumieją się za 100 kg. loco miejsce produkcyi, za towar zdrowy, suchy i niezepsuty; jeżeli towar tym warunkom nie odpowiada, następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Przy odbiorze prasowanego siana i słomy, dolicza się do ceny odbioru dodatek 3 K. za 100 kg., w czem mieszczą się koszta prasowania i drutu do wiązania.

Producenci są obowiązani dostawić siano i słomę, przeznaczone do oddania, własnym kosztem do miejsc prasowania lub innych miejsc odbioru na odległość nie przenoszącą 3 kilometrów. W razie odstawy na dalszą odległość należy się wynagrodzenie, którego wysokość unormowana będzie osobnem zarządzeniem.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w siano i słomę unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podlegają postanowieniom karnym § 11 rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Przytem można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917 r., Nr. 60 Dz. rozp., dotyczące zajęcia siana oraz rozporządzenie z dnia 20. grudnia 1917 r., Nr. 99 Dz. rozp. dotyczące zajęcia słomy znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

72.

Dz. rozp. cz. XIII.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 23. czerwca 1918

dotyczące zajęcia pras do siana i słomy.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 roku, Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto posiada lub przechowuje prasy do siana i słomy, winien zgłosić je pisemnie do dnia 15. lipca b. r. w tej Komendzie powiatowej, na której obszarze prasy w dniu ogłoszenia tego rozporządzenia się znajdują. W zgłoszeniu należy dokładnie podać nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela i przechowawcy, ilość, rodzaj i stan pras, oraz miejsce w którem się one znajdują.

§ 2.

Zajęcie.

Wszystkie prasy do siana i słomy, znajdujące się na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Następstwem zajęcia jest, że pras nie wolno sprzedawać, kupować, przesyłać ani przerabiać na inne cele, o ile zapomocą osobnych postanowień nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak wszelkie interesy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia o ileby na ich podstawie miały być prasy przerobione na inne cele lub usunięte z obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 3.

Wywłaszczenie.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może każdego czasu w myśl § 5 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., zarządzić wywłaszczenie pras i oznaczyć wynagrodzenie za nie w myśl § 6 tegoż rozporządzenia. Do tego może być również na podstawie osobnych zarządzeń upoważniona Komenda powiatowa.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podlegają postanowie-

niom karnym z § 9 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 roku, Nr. 61 Dz. rozp.

§ 5.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

73.

Dz. rozp. cz. XIII.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 25. czerwca 1918 dotyczące uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Rośliny oleiste.

Nasionami roślin oleistych w myśl niniejszego rozporządzenia są: mak, rzepak, siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy, lnianki, słonecznika, pszonaku oraz wszelkie inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy kto przechowuje nasiona roślin oleistych (§ 1) jest obowiązany zgłosić pisemnie zapas z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania w oddziale rolniczym Komendy powiatowej.

Termin, w którym należy zgłoszenia dokonać, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy nasion roślin oleistych (§ 1) są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie, a to w ilości:

5 kg. na morgę maku;

8 kg. na morgę rzepaku, lnianki i gorczycy;

60 kg. na morgę konopi;

100 kg. na morgę lnu.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zajęte zapasy nasion roślin oleistych do miejsc odbioru, wyznaczonych przez Komendę powiatową, a to w terminie ustalonym przez tę Komendę.

§ 5.

Ceny.

Za dostarczone przez producentów nasiona roślin oleistych obowiązują ceny odbioru ugodzone z nimi w umowach co do uprawy i odstawy. Dla tych dostaw, co do których nie zawarto żadnej umowy, ustanawia się następujące ceny odbioru:

mak . . . . , , .	K. 200
rzepak ozimy i letni, siemię lniane i konopne i nasienie gorczycy	K. 115
nasienie lnianki	K. 80
nasienie słonecznika niełuszczonego	K. 70
nasienie pszonaku	K. 60

Ceny rozumieją się za 100 kg. netto, loco magazyn odbioru, za towar dobry, niezepsuty, czysty, suchy. Ceny na inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju, oznaczy Komenda powiatowa w każdym wypadku przy odbiorze.

W razie gorszej jakości cena ulega odpowiedniemu obniżeniu.

§ 6.

Przeróbka.

Nasiona roślin oleistych mogą być przerabiane tylko za pisemnem zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, w fabrykach stojących pod nadzorem Jeneralnego Gubernatorstwa wojsk. Wszystkie inne fabryki oleju i prasy oleju wszelkiego rodzaju zostają zamknięte.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11, rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 20. lipca 1917 r., Nr. 68 Dz. rozp., dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych, znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

74.

Dz. rozp. cz. XIV.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 29. czerwca 1918 **dotyczące uregulowania obrotu ziemniakami.**

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy ziemniaków, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Komenda powiatowa oznacza w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 2.

Zajęcie.

Zapasy ziemniaków, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsadzenia swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 3.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość ziemniaków, którą każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określone § 2-gim. Producenci winni ilości, przeznaczone do oddania, odstawić do miejsca odbioru w terminie, oznaczonym przez Komendę powiatową.

§ 4.

Ceny.

Za ziemniaki odstawione aż do dnia 3. sierpnia 1918 r., włącznie ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 50 K.

Z każdym następnym dniem obniża się ją o 50 halerzy, tak iż dnia 20. września 1918 r. wynosić będzie cena odbioru 26 koron.

Od 20. do 30. września 1918 r., pozostaje cena 26 koron w mocy.

Od 1. października 1918 r. ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 22 korony.

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kg. netto, loco stacya kolei żelaznej szeroko- lub wązko-torowej.

Przy dostawie ziemniaków do 30. września włącznie nie należy się producentowi żadne wynagrodzenie za dowóz.

Od 1. października 1918 r., obowiązany jest producent do bezpłatnej odstawy tylko na odległość 7 km. Przy większych odległościach należy mu się za każdy kilometr ponad odległość 7 km. wynagrodzenie za dowóz, wynoszące 30 halerzy od 100 kg.

Inne warunki dostawy ustanowione zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 5.

Przeróbka.

Ziemniaki wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe służące do przeróbki ziemniaków, które takiego pozwolenia nie posiadają, pozostają zamknięte.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w ziemniaki unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na jego podstawie, podpadają pod postano-

wienia karne § 11-go rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 8. sierpnia 1917 r., Nr. 69 Dz. rozp., dotyczące zajęcia ziemniaków znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

75.

L. A. Nr. 3.150.

Rozporządzenie wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu wczesnymi ziemniakami.

W myśl rozporządzenia z dnia 29. czerwca 1918 dotyczącego uregulowania obrotu ziemniakami, Dz. rozp. Nr. 48, oraz W. A. Nr. 6604/18 r., zarządza się co następuje:

§ 1.

Ziemniaki wczesne.

Poniższe zarządzenia odnoszą się tylko do wczesnych ziemniaków. Pod ziemniakami wczesnemi rozumie się w myśl tych postanowień wszystkie ziemniaki, które odstawią producenci włącznie do 30. września b. r.

§ 2.

Kupcy.

Odbiór, załadowanie i odstawa ziemniaków wczesnych odbywać się będzie przez kupców do odbioru upoważnionych (organizacye odbiorcze).

Każdy kupiec otrzymuje od E. V. Z. c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego legitymacyę zaopatrzoną w jego fotografię i jest zobowiązany takową przed rozpoczęciem swojej czynności przedłożyć odnośnej c. i k. Komendzie powiatowej celem potwierdzenia.

Posiadana legitymacya upoważnia właściciela takowej do zakupna wczesnych ziemniaków od producentów, do transportu takowych wozami, kolejkami albo galerami, do wolnego dostępu do miejsc załadowczych, do zamówienia podwód według taryfy ustanowionej dla urzędów, do korzystania ze wszystkich pociągów osobowych i pospiesznych za zapłatą taryfy cywilnej, do użytku telefonów w oddziale rolniczym, względnie posterunków żandarmeryi polowej w obecności osoby wojskowej w sprawach dotyczących odbioru ziemniaków, następnie do prawa ostemplowania depesz w sprawach dotyczących odbioru ziemniaków wczesnych, a skierowanych do E. V. Z. lub swej organizacyi.

Te depesze po stemplowaniu należy uważać za cenzurowane.

§ 3.

Kontyngentowanie.

Do odstawy ziemniaków wczesnych nie będą przepisane kontyngenty ani też terminy odstawy, jednakże ziemniaki przyjęte i potwierdzone przez legitymowanych kupców będą zaliczone na później mający się ustanowić kontyngent ogólny.

Kupcy są obowiązani przy odbiorze każdemu producentowi potwierdzić zakupioną ilość ziemniaków, ilości te prowadzić w ewidencyi i odpis takowej przedłożyć odnośnej c. i k. Komendzie powiatowej.

§ 4.

Zbiór i dowóz do miejsc odbioru.

W wypadku, gdyby producent nie posiadał odpowiedniej ilości sił do pracy i inwentarza do odstawy w celu wczesnego przeprowadzenia zbioru, ma zwrócić się do c. i k. Komendy powiatowej o dostarczenie takowych w drodze przymusowej.

Wysokość wynagrodzenia za przymusowo dostarczone siły do pracy ustanawia c. i k. Komenda powiatowa.

Jako wynagrodzenie za przywóz ma producent płacić po 30 h. za q i 1 km.

§ 5.

Warunki odstawy przy odbiorze od producentów.

Producent jest obowiązany dojrzałe, zdrowe, wolne od ziemi, suche i niepokaleczone wczesne ziemniaki odstawić co najmniej wielkości jaja kurzego.

Ziemniaków, które powyższym warunkom nie odpowiadają, nie wolno kupcowi zupełnie od producenta odbierać.

Wskutek tego nie wolno kupcowi obniżać cen odbiorczych ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

Przy odbiorze ziemniaków jest producent obowiązany do odstawy nadwyżki 3 kg. na 100 kg., to jest każde odstawione 103 kg. będą jako 100 kg. liczone.

Ceny rozumieją się loco stacya załadowcza kolei lub kolejki.

W wypadku, w którym odstawa do stacyi odbywa się rządowemi automobilami ciężarowemi, należy miejsce, w którym odbywa się załadowanie na automobil uważać podobnie jak stacyę załadowczą przy odstawie do kolei. Producent jest jednak obowiązany zapłacić połowę należności za transport automobilem.

Jeżeli kupiec przyjmuje wczesne ziemniaki loco miejsce produkcyi aby je następnie furmankami odstawić do stacyi kolejowej, wówczas ma prawo od ceny odbiorczej odtrącić po 30 h. za każdem km. i q.

§ 6.

Transport koleją.

Transport ziemniaków na kolejach normalnych może odbywać się tylko na zasadzie frachtów, które są zaopatrzone w stempel E. V. Z. c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego i w podpis: Nadporucznik WEISHEIT.

§ 7.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Pomimo zarządzeń zajęcia ziemniaków zawartych w § 2 z dnia 29. czerwca 1918 r., dozwala się producentom do 20 września włącznie wczesne ziemniaki przewozić za pomocą wozów i sprzedawać wprost konsumentom za wyłączeniem przekupniów, po ustanowionych cenach odbiorczych.

Ziemniaki sprzedawane w ten sposób nie będą jednak zaliczone na kontyngent, który w swoim czasie zostanie wyznaczony do odstawy, przeciwnie, przez taką sprzedaż zostanie producentowi zmniejszoną ilość przeznaczona dla własnego użytku.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia będą karane według postanowień § 7 rozp. z dnia 29. czerwca 1918 r., Dz. rozp. Nr. 37 dotyczącego uregulowania obrotu ziemniakami.

76.

Dz. rozp. cz. XV.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z d. 11. lipca 1918 dotyczące uregulowania obrotu zbożem.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zboże.

Zbożem w myśl niniejszego rozporządzenia jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, proso, gryka (hreczka), wyka i bobik, oraz mieszanka wymienionych płodów rolnych, jakoteż i odpadki uzyskane z ich przemiału.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy zboża, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Komenda powiatowa oznaczy, w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy zboża, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, za zajęte. Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość zboża, które każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w § 3 i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do oddania winny być odstawione do miejsc odbioru, wskazanych przez Komendę powiatową.

§ 5.

Ceny.

Ceny odbioru zboża ustalone zostaną osobnem rozporządzeniem.

§ 6.

Przemiał.

Komenda powiatowa może ruch młynów ograniczyć, ustanowić nad nimi nadzór lub zamknąć je.

Stopień przemiału i zapłata za mielenie, oznaczone zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Przeróbka.

Zboże (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, które służą do przeróbki zboża, a takiego pozwolenia nie posiadają, pozostają zamknięte.

§ 8.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w zboże i przetwory młynarskie unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11 rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 10.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3. lipca 1917 r., dotyczące zajęcia zboża i produktów młynarskich, Nr. 59 Dz. rozp., znosi się.

§ 11.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

77.

L. A. Nr. 3.171.

Rozporządzenie wykonawcze dotyczące uregulowania obrotu zbożem.

W myśl rozp. z dn. 20. czerwca 1918 r. dotyczącego zużytkowania żniw, Dz. rozp. Nr. 37 i z dn. 11. lipca 1918 roku, dotyczącego obrotu zbożem, zarządza się co następuje:

§ 1.

Wyżywienie producentów.

Producenci mogą w czasie do 31. października 1918 r. w celu wyżywienia swej rodziny wraz ze służbą zużyć najwyżej 22½ kg. zboża na głowę.

Dla ciężko pracujących producentów, za których uważa się wszystkich pracujących fizycznie w rolnictwie, w wieku ponad 16 lat, podwyższa się wymiar, na wyżej wymieniony czas, na 25 kg. zboża na głowę.

§ 2.

Zboże na zasiew.

Na zasiew przeznacza się na 1 mórg pola, najwyżej 100 kg. pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, wyki lub bobiku, 14 kg. prosa albo 80 kg. tatarki.

Wymiana własnego zboża na zasiew, na inne albo na inny gatunek, u innego producenta, lub w magazynie E. V. Z. jest dozwolona na mocy zezwolenia c. i k. Komendy powiatowej.

Kto nie posiada potrzebnego zboża na zasiew, ten może wnieść prośbę do c. i k. Komendy powiatowej o przydzielenie mu zboża z magazynu E. V. Z. lub o wydanie mu zezwolenia na zakupno zboża u innego producenta.

§ 3.

Kontyngent.

Ustalenie przeznaczonych ilości zboża do odstawy na kontyngent nastąpi później, zależnie od wyniku spisu powierzchni ziemi obsianej zbożem i oszacowania żniw, przy uwzględnieniu własnego zapotrzebowania producenta.

Tymczasowo zarządza się odstawienie pierwszej części kontyngentu, która będzie zaliczona do całkowitego kontyngentu. Ta pierwsza część wyznaczona do odstawy wynosi 50 kg. z każdego morga obsianego zbożem.

Odstawienie tej pierwszej części kontyngentu ma nastąpić do najbliższego magazynu wojskowego E. V. Z. odnośnie do żyta najpóźniej do 15. września, odnośnie do pszenicy, jęczmienia i owsa do 30. września, odnośnie do prosa, tatarki i bobiku do 15. października b. r.

W nadzwyczajnych wypadkach może być dozwolone odstawienie innego gatunku zboża, zamiast przeznaczonego do odstawy.

Od dostawy są zwolnieni tylko małorolni gospodarze, którzy posiadają mniej jak 4 morgi nadającego się do uprawy pola.

Kto nie może odstawić, całkowicie albo tylko w części, przepisanej pierwszej części kontyngentu lub całego kontyngentu, który później będzie ustalony, z po-

wodu klęsk elementarnych (jak mrozu, suszy, gradu, wylewów, ognia), ten może wnieść prośbę do c. i k. Komendy powiatowej (Oddział rolniczy fabryka Westen) o częściowe lub całkowite, uwolnienie od dostawy przepisanego kontyngentu.

§ 4.

Młocka i odstawienie kontyngentu zboża.

Kto młocki i odstawy przepisanego kontyngentu zboża nie może przeprowadzić w terminie ściśle oznaczonym przez c. i k. Komendę powiatową, z powodu braku sił roboczych, środków transportowych, albo innych ważnych przeszkód, ten ma o tem wcześniej c. i k. Komendę powiatową zawiadomić i prosić o pomoc.

W tych wypadkach przydzieli c. i k. Komenda powiatowa środki pomocnicze innych producentów, względnie swoje własne.

Odszkodowanie za przydzielone środki pomocnicze płaci producent, a wynosi ono za przydzielone wozy 30 halerzy za 1 km. i 100 kg. Odszkodowanie za inne środki pomocnicze wyznaczy później c. i k. Komenda powiatowa.

Młockę albo odstawienie zboża, zapomocą przydzielonych albo przymusowo zarządzonych środków pomocniczych, może c. i k. Komenda powiatowa zarządzić według swego uznania, także wówczas, gdy producent tego nie żąda. Przy wykonaniu młocki przymusowej i przymusowego odstawienia zboża, może być producentowi zabrana nie tylko obecnie przepisana pierwsza część kontyngentu, lecz także większa ilość zboża na rachunek później mającego się wyznaczyć całego kontyngentu.

§ 5.

Odbiór i zapłata.

Ceny za odebrane zboże zostaną w najbliższych dniach ogłoszone. Do czasu ogłoszenia tych cen będą wystawiane kwity odbiorcze za dostawione zboże, które później po ogłoszeniu cen, będą natychmiast wymienione na kwity do wypłaty celem natychmiastowej zapłaty gotówką.

O ile producent odstawi zboże dobrowolnie, otrzymuje wtedy za nie zawsze pełną cenę odbiorczą, bez względu na termin, w którym ma nastąpić odstawa zboża; to samo dotyczy o ile dostawa, choćby w drodze przymusowej, nastąpi w przeciągu ściśle oznaczonego terminu odstawienia.

Po upływie tego terminu, za przymusowo zajęte zboże, nastąpi zapłata tylko w tym wypadku, o ile producent wykaże się, że przeszkodą w przepisanym terminie odstawy zboża były klęski elementarne, brak sił lub środków transportowych, i że o tem zawiadomił w przepisanym terminie c. i k. Komendę powiatową.

W innych wypadkach będzie wniesione doniesienie karne, przeciw opieszałym producentom, którzy po przeprowadzeniu dochodzenia karnego będą karani grzywną lub aresztem, przyczem może nastąpić całkowita lub częściowa utrata zboża.

§ 6.

Karta kontyngentowa.

W celu kontroli uskutecznionych odstaw zboża otrzyma każda wieś, względnie gmina, dla każdego producenta, który posiada więcej jak 4 morgi pola nadającego się pod uprawę, kartę kontyngentową, w której wyznaczony będzie do odstawy przepisany kontyngent, jak również, potwierdzone przez odbiorcę, odebrane ilości zboża.

§ 7.

Obrót.

Obrót zbożem w nocy, względnie przewożenie wozami, jest zakazany.

Wszystkie w swoim czasie ogłoszone przepisy, które dotyczą kontroli transportu zboża i ograniczenia obrotu zbożem, pozostają w mocy.

§ 8.

Obrót mąką.

Dotychczasowe przepisy regulujące ruch młynów i obrót mąką pozostają nadal w mocy.

Komenda powiatowa może w tych gminach, które na czas nie odstawią przepisanego kontyngentu, wstrzymać wydawanie pozwoleń na przemiał zboża, albo zarządzić zamknięcie wszystkich młynów.

§ 9.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Celem zaopatrzenia nieproducentów będą wydawane miesięcznie z magazynów E. V. Z. pewne ilości zboża i produktów zbożowych, na podstawie dyspozycyi udzielonych przez Jen. Gub. wojsk. Rozdział tych ilości przeprowadzi wydział aprowizacyjny c. i k. Komendy powiatowej.

§ 10.

Postanowienia karne.

Kto nie odstawi całego, albo nie w przepisanym terminie, przeznaczonego do odstawy kontyngentu zboża, a nie udowodni, że przyczyną tego były przeszkody niezależne od niego,

kto zboże ukryje, nieprawidłowo zużyje, przerobi, wypasie, kupi albo sprzeda,

kto przekroczy przepisy o obrocie zbożem, albo o przemiale tychże, będzie w myśl § 11 rozporządzenia z 28. czerwca 1918 r., dotyczącego zużytkowania żniw, karany grzywną do 5000 koron, albo aresztem do 6 miesięcy, względnie równocześnie karą pieniężną i aresztem.

Obok kary może nastąpić w myśl § 12 wyżej wymienionego rozporządzenia utrata zapasów zboża, których zajęcie stanowić będzie przedmiot dochodzenia karnego. Jeżeli zapasy zostaną sprzedane, może być także cena kupna uznana jako przepadła.

78.

Dz. rozp. cz. XIV.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 29. czerwca 1918 dotyczące uregulowania obrotu owocami strączkowymi oraz nasionami.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Owoce strączkowe i nasiona.

Przez owoce strączkowe w myśl niniejszego rozporządzenia rozumieć należy groch, peluszkę, fasolę, bób, soczewicę i łubin; przez nasiona zaś nasiona roślin okopowych i pastewnych wszelkiego rodzaju, nasiona koniczyny, traw i warzyw.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy owoców strączkowych lub nasion, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Terminy zgłaszania, sposób i miejsce, w którem zgłoszenie ma nastąpić, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zakaz obrotu.

Owoce strączkowe i nasiona (§ 1) wolno sprzedawać tylko osobom, upoważnionym do tego przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe i opatrzonym odpowiedniemi legitymacyami i tylko tym osobom dozwolone jest ich kupno, o ile osobnemi zarządzeniami obrót tymi produktami nie zostanie w inny sposób uregulowany.

§ 4.

Ceny.

Ceny za owoce strączkowe i nasiona ustanowione zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 5.

Przeróbka.

Owoce strączkowe i nasiona (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, przeznaczone do przeróbki tych produktów a nie mające takiego pozwolenia, pozostają zamknięte.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w owoce strączkowe unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podlegają postanowieniom karnym § 11 rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Przytem można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 17. lipca 1917 r., Nr. 67 Dz. rozp., dotyczące zajęcia prosa, hreczki, owoców strączkowych oraz innych nasion znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

79.

L. A. Nr. 3171.

Obwieszczenie c. i k. Komendy powiatowej w Olkuszu z dnia 25. lipca 1918

dotyczące uregulowania handlu owocami wczesnymi, jak również wyrobu marmolad, wina i octu owocowego, wódki owocowej i t. zw. koniaku owocowego, otrzymywanego z wina owocowego.

§ 1.

Przedmiot i zakres tego rozporządzenia.

Rozporządzenie to dotyczy tylko owoców wczesnych. Handel owocami póżnemi, będzie uregulowany osobnem rozporządzeniem.

§ 2.

Handel owocami wczesnymi.

Jako owoce wczesne, w myśl tego rozporządzenia, rozumie się owoce, które dojrzewają przed 31. sierpnia, owoce wszelkiego gatunku dojrzewające po 31. sierpnia, uważa się jako owoce późniejsze. Handel wczesnymi owocami w granicach obszaru Jen. Gubern. wojskowego podlega tej c. i k. Komendzie powiatowej, uprawnionej do wydawania pozwoleń na wywóz, z którego powiatu owoce mają być wywiezione.

Celem wywozu owoców wczesnych za granicę obszaru Jen. Gub. wojskowego potrzebne są w myśl rozp. Ö. S. Präs. Nr. 5226/18 przepisane listy przewozowe i transportowe, wydane przez upoważnioną przez Jen. Gub. wojskowe Centralę jarzyn i owoców, które wydaje wyżej wymieniona centrala bezpłatnie.

O udzielenie pozwolenia na handel owocami wczesnymi mają starać się jedynie ci, którzy przed wojną zajmowali się handlem owocami.

§ 3.

Wyrób marmolad i suszonych owoców.

Pozwolenie na wyrób marmolad udziela Jen. Gub. wojskowe. W prośbach tych musi być wymienione miejsce fabrykacyi, urządzenie fabryki i zdolność produkcyi tejże. Jeżeli ma być wyrabiana marmolada bez cukru, to należy dokładnie podać rodzaj i sposób przechowania tejże.

Wszelkie ilości wyrobionej marmolady należy bezzwłocznie zgłosić w Centrali Jarzyn i owoców w Lublinie, zgadzając się na sprzedaż jej.

Wyrób suszonych owoców wszelkiego rodzaju jest dozwolony i nie podlega żadnym ograniczeniom, jednakowoż otrzymaną ilość tychże należy zgłosić w Centrali Jarzyn i owoców w Lublinie, celem sprzedaży ich.

§ 4.

Wyrób wina i octu owocowego.

Wyrób wina i octu owocowego do użytku domowego jest dozwolony, w większych jednak ilościach, dla celów handlowych, jak również na sposób fabryczny otrzymywany, podlega zezwoleniu, które udziela Jen. Gub. wojskowe. W podaniach do Jen. Gub. wojskowego należy zawsze podać ilość przeznaczonego na ten cel owocu i powiat, z którego woce mają być sprowadzone.

§ 5.

Wyrób wódek i spirytusu owocowego.

Wyrób wódek owocowych, spirytusu i t. zw. koniaku owocowego zależny jest od zezwolenia, które udziela Jen. Gub. wojskowe w Lublinie. W każdym jednak razie do tego celu mogą być użyte tylko owoce niezdatne do spożycia.

Pędzenie spirytusu z dzikich owoców jest dozwolone.

Wszystkie prośby do Jen. Gub. wojskowego w Lublinie muszą być wysłane przez odpowiednią c. i k. Komendę powiatową. Prośby mają być ostemplowane, w przeciwnym razie będą zwrócone.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane grzywną pieniężną, względnie aresztem.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

80.

Dz. rozp. cz. XIV.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 28. czerwca 1918

dotyczące dostarczania masła jakoteż ograniczeń obrotu masłem, twarogiem i serem.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 roku, Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Każdy kto posiada krowy jest obowiązany miesięcznie sprzedawać od każdej krowy po jednym funcie rosyjskim masła kupcowi legitymowanemu przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centralę surowców).

§ 2.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe przepisuje każdej gminie i każdemu właścicielowi dóbr mającą się dostawić ilość.

§ 3.

Cena masła, którą legitymowany kupiec ma producentowi zapłacić, zostaje ustanowiona na:

K. 7'20 za jeden rosyjski funt czystego, niezepsutego i niesolonego masła;

K. 6'80 za jeden rosyjski funt solonego masła.

Niesolone masło może zawierać conajwięcej wody 16%, solone masło zaś wody conajwyżej 18% a conajwięcej 3% soli.

Masło, które tym warunkom nie odpowiada, należy stosunkowo niżej ocenić.

§ 4.

Handel masłem, twarogiem i serem jest wolny w obrębie każdego powiatu. Wywóz tych towarów poza granicę powiatu jest dozwolony tylko na podstawie certyfikatu przewozowego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 5.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn taki nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez Komendę powiatową grzywną do 10.000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

W wypadkach przekroczenia § 4-tego rozporządzenia będzie obok kary orzeczony także przepadek towaru.

§ 6.

Postanowienia §§ 1—3 nie mają zastosowania w powiatach: chełmskim, dąbrowskim, hrubieszowskim i tomaszowskim.

Postanowienia § 4 odnoszą się do całego obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

81.

Dz. rozp. cz. XIV.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z 24. czerwca 1918

dotyczące ograniczenia obrotu miodem i jego przerabiania.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 roku, Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Osoby, posiadające w gospodarstwie conajmniej 5 kg. miodu, jakiegokolwiek rodzaju (w plastrach, z centryfugi, gniecionego i t. d.), są obowiązane sprzedać go kupcom legitymowanym przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centralę surowców).

Zapasy ponad 5 kg. winien jest przechowujący zgłosić w przynależnej Komendzie powiatowej (Referacie surowców) do dnia 20. lipca 1918 r.

Miód wytworzony po dniu 20. lipca 1918 r., mają producenci w ciągu 8 dni zgłosić w Komendzie powiatowej (Referacie surowców) i sprzedać legitymowanym skupywaczom.

§ 2.

Przeróbka miodu, jakoteż każda inna sprzedaż poza wyjątkami dozwolonymi § 3-cim i 4-tym tego rozporządzenia, są wzbronione.

Wywóz poza granice powiatu dozwolony jest tylko na podstawie certyfikatu przewozowego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 3.

Drobnym handlarzom wolno do dnia 15. sierpnia 1918 r. sprzedawać detailicznie zgłoszone przez nich zapasy. Pozostałe jeszcze po tym terminie zapasy mają być sprzedane legitymowanym kupcom.

§ 4.

Ilości miodu potrzebne dla zaopatrzenia ludności c. i k. obszaru administracyjnego, będą oddane do rozporządzenia wydziałowi aprowizacyjnemu Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Po dniu 15. sierpnia 1918 r., dozwoloną będzie sprzedaż miodu tylko w sklepach wyznaczonych przez wydział aprowizacyjny Komendy powiatowej i to po ustanowionej cenie.

§ 5.

Jako najwyższą cenę, która przy zakupnie ma być płacona za funt rosyjski czystego, z centryfugi, niefałszowanego miodu oznacza się K. 4'80.

Miód gorszego gatunku należy odpowiednio niżej oceniać.

Miód w plastrach ma być płacony według zawartości miodu i wosku.

Spory między stronami i kupującymi rozstrzyga Komenda powiatowa (Referat surowców).

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane w myśl § 9 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 7.

Rozporządzenie to nie narusza rozporządzenia z dnia 22. grudnia 1917 r., Nr. 1 Dz. rozp., z r. 1918 dotyczącego ograniczenia obrotu woskiem pszczelnym.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

82.

L. A. Nr. 3010.

Podwyższenie cen za łodygi konopi i lnu.

W myśl rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie R. S. Nr. 270[illegible] /18, ceny odbiorcze na łodygi konopi i lnu zostają podwyższone jak następuje:

dla łodyg konopi na 26 do 35 koron za 100 kg;

dla łodyg lnu na 26 do 40 koron za 100 kg., franco stacya załadowania, za normalny, zdatny do przeróbki towar.

Za łodygi o bardzo złym gatunku, o małej zawartości włókien, nieczyste lub też zawichrzone, pozostaje poprzednia cena minimalna koron 10 za 100 kg. w mocy.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

83.

V. A. Nr. 12.979.

Wypasanie gruntu kolejowego.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki, że na gruntach należących do Kolei wojskowych napotyka się pasące się bydło ludności miejscowej.

Przeciw właścicielom tego bydła zastosowywać będzie Zarząd c. i k. Kolei wojskowych postanowienia rozporządzenia Nr. 60006/12/VI/17 wydanego przez Komendę Kolei wojskowych »Nord« w porozumieniu z c. i k. Jen. Gub. wojsk. a mianowicie bydło ulegnie zajęciu i zatrzymaniu aż od chwili uiszczenia kary w kwocie koron 20 za każdą sztukę.

84.

Sposób uiszczania należytości stemplowej od weksli przy sumach ponad 1000 rubli.

W celu usunięcia niedogodności używania większej ilości blankietów wekslowych przy wyższych (ponad 1000 Rub.) sumach wekslowych, zarządzono rozporządzeniem Jen. Gub. wojskowego z dnia 10. maja 1918 F. A. Nr. 301.131/18 co następuje:

Przy sumach wekslowych ponad 1000 Rub. należy uiszczać podwyższoną należytość wekslową (po 20 kop. od każdych 100 Rubli):

a) do 20 Rub. tylko za pomocą marek stemplowych;

b) ponad 20 Rub. za pomocą marek stemplowych lub w gotówce.

Przy uiszczaniu należytości wekslowych za pomocą marek stemplowych należy je naklejać na pierwszej lewej stronie blankietu a następnie tak uzupełnione blankiety należy przedłożyć powołanym do tego Urzędom w celu przestemplowania.

Do przestemplowania marek stemplowych są uprawnieni:

a) Oddział skarbowy przy c. i k. Komendzie powiatowej;

b) Kasa powiatowa;

c) notaryusze i sędziowie pokoju.

Uiszczanie należytości stemplowych w gotówce należy uskuteczniać tylko w kasie powiatowej.

85.

V. A. Nr. 14.351/18.

Przyjmowanie 10-halerzowych monet niklowych.

Na podstawie rozporządzenia c. k. minist. finansów z dnia 15. kwienia (Dz. u. p. Nr. 139) i kr. węg. min. finansów z dnia 22. kwietnia 1918 (węg. Dz. u. p. Nr. 94) kasy wojskowe przyjmować będą nadal aż do odwołania po cenie nominalnej przy wszelkich wpłatach oraz w drodze wymiany monety niklowe 10-halerzowe austryackie i węgierskie, które miały być ściągnięte po dzień 30 kwietnia 1918 r.

86.

V. A. Nr. 15.614.

Obwieszczenie
dotyczące znaleźnego za nieprzyjacielskie mapy geograficzne.

Za znalezienie i oddanie w c. i k. Komendzie ważnej mapy nieprzyjacielskiej będzie wypłacana znalezcom premia w wysokości do 10 koron.

C. i k. Komendant powiatu:

Pułkownik GOTTFRIED hrabia CLAM MARTINIC w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.